

۶۲۳ ۳۲۸

والدین؛ جدی بگیرید!!!

ضرورت تربیت کودک قبل از ورود به دبستان

تألیف و ترجمه:
کریم اسمعیلی

اسمعیلی، کریم، ۱۳۵۲ -	سرشناسه
ضرورت تربیت کودک قبل از ورود به دبستان / تألیف و ترجمه کریم اسمعیلی؛ ویراستار زینب حسن زاده	عنوان و نام پدیدآور
تهران: کهکشان علم، ۱۳۹۷.	مشخصات نشر
۶۳ ص. ۱: ۵/۲۱×۵/۱۴ س.م.	مشخصات ظاهری
978-622-6217-10-1	شابک
فیفا	وضعیت فهرست نویسی
بالای عنوان: والدین؛ جدی بگیرید!!!	یادداشت
کتابنامه	یادداشت
والدین؛ جدی بگیرید!!!	عنوان دیگر
کودکان -- سرپرستی	موضوع
Child rearing	موضوع
رفتار والدین	موضوع
Parenting	موضوع
والدین و کودک	موضوع
Parent and child	موضوع
۱۳۹۷۴/الف هض HQ	رده بندی
۱/۶۴۹	رده بندی دیوید
۵۳۱۴۴۴۹	شمار کتابخانه ملی

تهران، میدان انقلاب، بعد از خیابان منیری جاوید، پاساژ اندیشه، ط منفی ۱ پ C10
۰۹۱۹۹۶۰۹۹۰۶ ۰۲۱-۶۶۹۵۵۰۰۴

عنوان: ضرورت تربیت کودک قبل از ورود به دبستان

تألیف و ترجمه: کریم اسمعیلی

ویراستار: زینب حسن زاده

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۷

قیمت: ۱۶۰۰۰ ریال

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۲۱۷-۱۰-۱

کلیه حقوق چاپ محفوظ است

فهرست مطالب

۴	 مقدمه مترجم
۶	 "اعتماد به نفس" چه وقت و چگونه شکل می گیرد؟
۱۰	 چگونه فرزند باهوش تری تربیت کنیم
۲۰	 هم ترین آموزش های قبل از مدرسه
۲۴	 اداری تربیت کودک پیش از دبستان در اسلام
	 میوه های تربیت فرزند در سه دوره / «تربیت غیرمستقیم» قبل از هفت سال
۳۰	 مرز میان نرسیدن و حساب بردن کودک از والدین چیست؟
۴۱	 والدین باید سبقت کنند
۴۵	 ۱۰ تکنیک تربیت پذیری کودکان در خانواده
۴۸	 با این روش فرزندی مسئولیت پذیر تربیت کنید
۵۱	 نشانه های فرزندان مسئولیت پذیر
۵۴	 عواقب تنبیه به خاطر مسئولیت نریزی
۶۰	 راهکارها
۶۲	 نتیجه گیری
۶۳	 منابع

مقدمه مترجم:

قبل از دبستان فرزند خود را تربیت کنید

ویژگی‌های والدین خوب و نکات مهم آموزش و تربیت کودک یکی از موضوعاتی است که در حیطه علوم اجتماعی و تربیتی بصورت کاملاً عمیق مورد پژوهش و تحقیق قرار گرفته است. این نوشته بر اساس ترجمه یکی از کتاب‌های معتبر بین‌المللی اثر لارنس اشتنبرگ (Laurence Steinberg) و حاصل مطالعات پرمایه اندیشمندان بزرگ اروپا و آمریکا در حوزه‌های مختلف تربیت کودک و نتیجه سال‌ها تجربه مدیران تربیتی در حوزه آموزش کودکان در سال‌های قبل از ورود به دبستان می‌باشد که به رشته تحریر درآمده است.

از شما والدین عزیز می‌خواهم که تمام نکات ارزشمند این اثر علمی را به دقت مطالعه نموده تا در تربیت کودک، نقش شاه کلید رشد مطلوب شخصیتی و ذهنی دلبندتان را ایفا کنید. در این کتاب به شما می‌گویم که به عنوان یک پدر و مادر خوب، چه کارهایی برای آموزش و پرورش کودک خود قبل از ورود به دبستان انجام دهید.

نکته بسیار مهم: کودکان با تماشا کردن یاد می گیرند

رفتار والدین الگوی رفتار کودکان در جهان واقعی است. رفتار کودکان خصوصا در دوران پیش از دبستان، تا حدی ارثی ولی تا بخش زیادی بسته به نوع رفتار و احساساتی است که میان پدر و مادر رد و بدل می شود. بسیاری از والدین، توانایی کودکان در درک رفتار و نحوه گفتار آنها با بزرگسالان را دست کم می گیرند. نکته مهم این است که والدین فکر می کنند که تلویزیون یا دوستان صمیمی کودک هستند که اخلاق و رفتار او را رقم می زنند. در حالیکه خود والدین هستند که بطور اساسی محدودیت های اخلاقی کودک را تا مدت زمان جوانی هم رقم می زنند.

به فرزندان خود احترام گذاشته و هنگام ابراز عقیده به سخنان آنها توجه کنید. در برخورد با فرزندان هرگز از لقب های ناپسند و نسبت های ناروا استفاده نکنید. از تمایل به مقایسه خویش به فرزندان خودداری کنید.

کودک یک انسان است و در انسانی به شخصیت خویش علاقه مند است. میل دارد دیگران قدرش را بدانند و به شخصیت او احترام بگذارند. منظور از احترام رفتار، عملی و ذهنی متقابل است که احساس ارزشمندی و رضایت و خشنودی برای طرف مقابل ایجاد می کند. پدران و مادرانی که به شخصیت فرزندان خویش علاقه مند هستند باید به تکرار احترام آنها را رعایت کنند و وجودشان را گرامی بدارند. احترام به کودک یکی از عوامل مهم در پرورش شخصیت کودک به شمار می رود.

کودکی که مورد تجلیل و احترام قرار گیرد بزرگوار و به شخصیت بار می آید، و برای حفظ شخصیت خویش از کارهای زشت اجتناب خواهد کرد. مسأله حرمت نفس و پرورش احساس خودارزشمندی و عزت نفس از اساسی ترین عوامل در رشد مطلوب شخصیت کودکان و نوجوانان است. به فرزندان خود احترام کنید و با آداب و روش های پسندیده با آنان معاشرت کنید. اگر کودک زیر یک ساله سراغ دارید، این مطلب را بخاطر بسپارید:

"اعتماد به نفس" چه وقت و چگونه شکل می گیرد؟

یکی از فاجعه‌بارترین توصیه‌هایی که گاه به پدر و مادرهای جوان می‌شود، این است که کودکان را زیاد در آغوش نگیرید چون "بغلی" می‌شود!

پیرمردی ۸۰ ساله را در نظر بگیرید که اعتماد به نفس کافی ندارد؛ روابط اجتماعی‌اش چندان قوی نیست نگاه بدبینانه‌ای به دنیا دارد. پیرمرد قصه ما، البته بعد از رسیدن به دوران کهنسالی، چنین نشده است. تا جایی که به یاد می‌آورد، عنصر اعتماد در زندگی‌اش کم رنگ بوده است: اعتماد به محیط، اعتماد به آدم‌ها و حتی اعتماد به خودش. او ماه آینده وارد ۸۱ سالگی خواهد شد ولی احتمالاً هیچ‌گاه نخواهد فهمید که ریشه بحران اعتماد در او، به ۸۰ سال قبل برمی‌گردد، زمانی که کمتر از یک سال داشت.

اریک اریکسون، روان‌شناس بزرگ آلمانی نظریه‌ای دارد به نام "مراحل رشد هشت گانه اجتماعی". او در این نظریه، زندگی انسان را به ۸ قسمت تقسیم می‌کند که در ذیل مورد اشاره قرار می‌گیرد:

- ۱ - از تولد تا یک سالگی
- ۲ - سال دوم و سوم زندگی
- ۳ - سال سوم تا ششم زندگی
- ۴ - سال ششم تا دوازدهم زندگی
- ۵ - سال دوازدهم تا سال بیستم زندگی
- ۶ - سال بیستم تا چهارم زندگی
- ۷ - سال چهارم تا شصت و پنجم زندگی
- ۸ - از شصت و پنج سالگی به بعد

(سنین مطرح شده، تقریبی اند و این گویه نیست که مراحل هر سن، به طور مجزا از قبل و بعدش جدا شود. ما می‌توان مثلاً به جای ۲۰ تا ۴۰ از دوره جوانی و بزرگسالی و به جای ۴۰ تا ۵۵ از مانسالی استفاده کرد). در هر کدام از این مراحل، اتفاقات خاص می‌افتد که شخصیت اجتماعی فرد را شکل می‌دهند. مثلاً در ۱۲ ماه اول زندگی، موضوع "اعتماد یا عدم اعتماد" در فرد، تعیین تکلیف می‌شود. اگر شرایط زندگی کودک در سال اول زندگی‌اش، مناسب باشد، او تا آخر عمر، فردی خواهد بود که دنیا را جایی مناسب برای زندگی و موفقیت می‌داند، می‌تواند بر محیط مبتنی بر اعتماد و هوشیاری با افراد برقرار کند و در نهایت، به خود اعتماد کند و همین اعتماد به نفس، زیرساخت توسعه فردی او در تمام زندگی‌اش خواهد بود.

از همین روست که اریکسون سال نخست زندگی را مرحله "اعتماد در برابر عدم اعتماد" می‌نامد.

نوزاد، از محیط امن و آرام رحم مادر وارد دنیای پرهیاهوی انسان‌ها

می‌شود. بنابراین در سال نخست زندگی‌اش، در حال سنجش محیط جدید است که آیا می‌توان در این محیط به خوبی زندگی کرد؟ (درست مانند کسی که وارد شهر جدیدی شده و در اوایل کار، در حال سنجش شهر و مردمانش هست).

هر چیزی که آرامش و امنیت کودک را در سال اول زندگی‌اش به خطر بیندازد، یک ضربه به نرم افزار اعتماد او می‌زند. فریادی که بر سر او کشیده می‌شود، دعوایی که پدر و مادر در حضور او می‌کنند، گرسنگی و تشنگی کودک، دمای نامناسب اتاقی که کودک در آن زندگی می‌کند، دردمایی که کودک می‌کشد (به هر علتی مانند بیماری، سوختگی، شکستگی، عرق سوز شدن پا)، بی‌اعتنایی اطرافیان به کودک و ... همه و همه دست به دست هم می‌دهند تا عنصر اعتماد در کودک تضعیف شود.

این بلایی است که فریاد زدن بر سر کودکان می‌آورد.

از این روست که توصیه می‌شود به ویژه در سال نخست زندگی کودک، امنیت و آرامش محیط زندگی او با وسواس ویژه‌ای تأمین شود تا کودک هیچ درد و استرسی را تجربه نکند. حتی گفته می‌شود که ای کاش ممکن بود واکسن هم تزریق نشود تا کودک درد آمپول را نکشد ولی چون

بحث سلامت کودک به طور جدی مطرح است، تزریق واکسن را به عنوان یک استثنا برای تحمیل درد به کودک می‌پذیریم.

یکی از مهم‌ترین و فاجعه‌بارترین توصیه‌هایی که گاه به پدر و مادرهای جوان می‌شود، این است که کودک‌تان را زیاد در آغوش بگیرید چون "بغلی" می‌شود و مجبور خواهید شد مدام او را در بغل بگیرید. این در حالی است که در سال اول زندگی، کودک هر چه بیشتر توسط پدر و مادرش در آغوش گرفته شود، اعتماد به نفس او بیشتر تقویت می‌شود. کودک در ارزیابی محیط جدید زندگی‌اش، هر اندازه احساس کند به اطرافیانش نزدیک است و حمایت و تأیید آنها را دارد، آرامش و اعتماد غنی‌تری به دست خواهد آورد. حتی مشاوران خبره به پدر و مادرها توصیه می‌کنند که تا حد امکان حائل لباس را نیز بین خود و نوزاد حذف کنند و تماس پوست به پوست با او برقرار کنند.

بنابر این کودک زیر یک سال را اصطلاحاً خیلی تحویل بگیرید، مدام او را بغل کنید، با او صحبت کنید، لبخند بزنید، مراقب سلامتی‌اش باشید، حواس‌تان به نیازهای غذایی‌اش باشد، نگذارید از خیس بودن پوشک عذاب بکشد و دچار التهاب پوستی شود، پیرامون او دعوا و جنجال نباشد، به او نهیب نزنید، با او بازی کنید و ...

بدانید که اعتماد یا عدم اعتماد در انسان، در همان ۱۸ ماه نخست زندگی‌اش تعیین تکلیف می‌شود و این، اطرافیان کودک هستند که نقش اصلی را در شکل‌گیری یا انهدام اعتماد او ایفا می‌کنند. اگر خانواده پیرمرد قصه ما در ۸۰ سال پیش، رفتار مهربانانه‌تری با او داشتند، او یک عمر در بحران بی‌اعتمادی سر نمی‌کرد. بی‌اعتنایی، بی‌توجهی و در بعضی مواقع تحقیر کودکان یک نوع روش تربیتی غلط است که عزت و شخصیت کودک را لگدکوب کرده و احساس حقارت، فرومایگی و زبونی را در نهاد وی به ودیعه می‌گذارند.